

To flow or not to flow.....

Marianne Das,

juni 2017 Een rondje edelsmeden 2016 -2017

Inspiratie....

Soms hoef ik er niets of niet zo heel veel voor te doen. Ideeën dienen zich aan, zomaar, spontaan. Het kan zijn dat ik word getroffen door de varen in de tuin die zich in een paar dagen 'ontrolt' of door de pioenroos die in korte tijd tot volle glorie komt..... Ik roep dan 'wauw!', er plopt een idee op en ik ga aan de slag.

Dat heeft de afgelopen jaren tot mooie resultaten geleid.....
een verzameling ringen waarin steeds beter mijn eigen stijlje
te herkennen is... veel met de vlam erop en vooral niet te keurig.



Of het projectje oorbellen: variatie op een thema.
Als ik eenmaal de smaak te pakken heb, kan ik bijna niet stoppen. Aan inspiratie geen gebrek.

Of 'de vlam' het werk laten doen op oude theelepeltjes van mijn moeder. Pure nostalgie, terugdenkend aan thuiskomen uit school, een kopje thee drinken en 'verplicht' vertellen over de schooldag. Mijn antwoorden waren stevast heel kort 'goed' of 'wel ok'.



Onze juf Anne-Marieke Nooij weet ons ook altijd weer nieuwe dingen aan te reiken waar we mee kunnen experimenteren..... etsen bijvoorbeeld. Motiefjes tekenen op zilver en teksten doen het ook. Nieuwe inspiratie!

Inspiratie.....loos

Heftige momenten in een leven kunnen de creativiteit van mensen tot grote bloei brengen maar..... ze ook inspiratieloos doen wegwijnen. Zo gaat dat bij mij. Dan is er ineens die dip. Het gaat niet, er dienen zich geen ideeën aan, ik heb nergens geduld voor, geen focus, geen plan, niets! Leegte is het enige en ik ben zelfs niet in staat om zonder vooropgezet plan te prutsen met een vlammetje en te denken.....ik zie wel wat er gebeurt. Er is sprake van een blokkade.

Zo was mijn cursusjaar 2016 -2017.

Rouwverwerking, hervonden



'Handlettering in zilver'

Kracht en nieuwe inspiratie

Het verlies van twee dierbare mensen maakte dat ik een lange, inspiratieloze periode in ging, waarin ik bij de cursus edelsmeden niets te zoeken had. Ik had geen enkele inspiratie. Toen ik ook niet de goede woorden vond om uitdrukking te geven aan wat er zich binnen in mij afspeelde, voelde ik gaandeweg toch de drang om iets

te creëren. Klei inspireerde mij om mijn gevoel en verdriet in een vorm te gieten: Rouwtabletjes.



Hiermee zijn de eerste stappen gezet. In september ga ik weer lekker luismeden bij Annemarieke Nooy. Na zes weken vakantie vast en zeker met

veel *inspiratie!*